

دولت‌های ایران فقط منابع و آینده را می‌فروشند

اخذ مالیات بر درآمد؛ راه اصلی فقرزدایی

بیام عابدی

یک کارشناس رفاه و تامین اجتماعی بر این باور است که سیاست‌های اقتصادی در ایران نه نحوی تنظیم شده‌اند که ناهماهنگی با سیاست‌های توزیع مجدد در آمد قرار دارند.

علیرضا حیدری با اشاره به بنیان‌های یک اقتصاد پایدار که در آن سیاست‌های توزیع در آمد نهادینه شده‌اند، گفت: سیاست‌های بازتوزیع درآمد به این جهت حائز اهمیت است که دولت از گروه‌های برخوردار مالیات دریافت می‌کند و آن را صرف‌رأه گروه‌های کم‌برخوردار جامعه توسعه کشور می‌کند. در واقع دولت درآمدهای ثروتمندان را هدف می‌گیرد و از این محل به زندگی فقرای جامعه که دولت در قبال آنها به عنوان شهروندان جامعه مسئولیت دارد، رونق می‌دهد. این حال در ایران، دولت‌ها مانند آنچه‌ان که باید به دریافت مالیات بر درآمد ثابت و حتی مالیات بر درآمد اتفاقی، توجهی نمی‌کنند.

وی با بیان اینکه در چنین شرایطی عده‌ای که مالیات نمی‌دهند و ثروت‌های پنهان دارند با استفاده از بحث کم‌رنج بودن نظارت‌ها بر تنظیم بازار، به گران‌فروشی دست می‌زنند و از سیاست‌های دولت در زمینه افزایش نرخ ارز بهره‌مند می‌شوند، گفت: همین جهش نرخ ارز به عنوان یک سیاست اقتصادی، فرصتی را برای عده‌ای فراهم کرد تا بتوانند به نحو وحشتناکی کسب درآمد و ثروت کنند و البته روی این درآمد پنهان و اتفاقی خود مالیات ندهند.

حیدری با تأکید بر اینکه در یک اقتصاد پایدار، منابع و مصارف دولت از درون تولید ملی تامین می‌شود، گفت: در عالم واقع یک مجموعه فعالان اقتصادی وجود دارند که فعالیت تولیدی می‌کنند و از قبیل ایجاد ارزش افزوده

می‌کنند. دولت‌ها هم از محل همین مالیات بر ارزش افزوده مالیات دریافت می‌کنند و از این طریق به توزیع مجدد درآمد می‌پردازند. این درآمدها به صورت پارانه نقدی توزیع می‌شود یا در قالب پارانه به بخش‌های بهداشت و درمان، مسکن، آموزش و حمل و نقل تزیق می‌شود. بعضی مواقع هم به صورت بسته‌های تغذیه‌ای میان فقرا توزیع می‌شود.

این کارشناس رفاه تصریح کرد: فرض بر این است که این گونه برابری بین غیر برخورداران و برخورداران جاری می‌شود دست‌رسی به ثروت‌های جامعه برای همه ممکن می‌شود اما همان‌طور که گفتیم به نحوی سیاست‌گذاری می‌شود که کفه ثروت به نفع پهرمندان سنگین شود. در گرانی‌های سال ۹۷ و احتمالاً سال ۹۸ این فرصت برای عده‌ای فراهم شد تا در خلال نظارت‌های سازمان یافته تا می‌توانند با ارز مرجع، خودرو و کالاهای غیر مرتبط با مجوزهای اعطاشده برای واردات را وارد کنند. حتی بعضی آن‌قدر کالا وارد کردند که دیگر انبارها و پارکینگ‌هایی که اجاره کرده بودند، جایی برای سوزن انداختن نداشت. وی با بیان اینکه واردکنندگان از این فرصت خود چنان استفاده‌ای کردند که همه در کار آنها مانده بودند، گفت: آنها پشت سرهم پارکینگ اجاره کردند تا خودروهای وار داتی خود را بپوشانند. سرانجام به وقتش خودرویی را که وارد کرده بودند با ده برابر قیمت خرید فروختند.

حیدری با بیان اینکه هیچ‌کجای دنیا از افرادی که این چنین از درآمدهای اتفاقی بهره‌مند می‌شوند، به سادگی نمی‌گذرند، گفت: فردی با درآمدهای اتفاقی، یک‌شنبه راه صد ساله را طی می‌کند. بسیاری از این افراد در شرایط طبیعی، حتی اگر ۱۰۰ سال هم زنده باشند، نمی‌توانند چنین ثروتی را به

حساب‌های بانکی خود سرازیر کنند. در همه‌جای دنیا نگاه دولت‌ها به درآمدهای اتفاقی «تیزبینانه» است. تیغ مالیاتی آنها بر دست این افراد کشیده می‌شود. شمشیر قانون هم بالای سرشان است.

دولت از محل فروش منابع، فقرزدایی می‌کند

این کارشناس رفاه افزود: اعضای دولت یا سیاست‌گذار اقتصادی باید با خود بگویند حالا که من سیاست‌گذار با اشتباهات خود کاری کرده‌ام که چنین ثروتی به جیب یک نفر یا چند نفر به واسطه واردات خودرو و برو، باید در صدد جبران آن برآیم، چگونه؟ سهم خودم را از ثروتمندان می‌گیرم و بین سایر اقشار توزیع می‌کنم. به هر شکل تمام دولت‌ها این درآمد‌ها را توزیع مجدد می‌کنند، اما دولت‌های ما چه کردند؟ از محل فروش منابع زیرزمینی و روزمینی (نفت، برق، آب، گاز و...) درآمدهای لازم را برای فقرزدایی فراهم می‌کنند.

وی با بیان اینکه در چنین شرایطی ممکن است که دولت به افزایش قیمت آب و برق روی آورد و آن را گران‌تر بفروشد، گفت: دولت می‌خواهد منابع لازم را برای فقرزدایی تامین کند و زمانی که می‌بیند قادر نیست آن را از محل مالیات بر درآمد ثروتمندان تامین کند به افزایش قیمت آب، برق و... روی می‌آورد. اما اگر آب گران شود، چه می‌شود؟ به غیر از این است که هزینه‌های مصرف آب فقرا هم که هدف سیاست‌های بازتوزیع درآمدها هستند، بالا می‌رود؟!

حیدری در ادامه یادآور شد: نتیجه دولت‌ها تمام تقدینگی لازم برای اداره کشور را از فروش گران منابع کشور به مردم تامین می‌کنند. اینها همه به این خاطر است که سیاست‌های کنترلی (نظارتی) بر مازاد ثروت و درآمد وجود ندارد و این امکان فراهم نشده که جلوی ثروتمند شدن گروهی در ازای فقیر شدن

گروه‌های بزرگ‌تر جامعه، گرفته شود. در نتیجه به جای اینکه دولت فقرزدایی کند، با فشار بر مردم برای افزایش قیمت‌ها جمعیت وسیع‌تری از جامعه فقیر را فقیرتر می‌کند.

این کارشناس تامین اجتماعی تصریح کرد: می‌خواهم بگویم این گونه تصور نکنید که سیاست‌های بازتوزیع درآمد دولت‌ها در ایران، حتما و حتما موجب کنترل رشد فقر می‌شوند. من مطمئنم که در یک چرخه عملکردی (بالا بردن قیمت مصرف منابع برای فقرزدایی) فقرا فقیرتر می‌شوند و این گونه نیست که وضعیت معیشتی آنها با کمک‌های پارانه‌ای رو به بهبود بگذارد.

تفاوت فقیر و غنی در جامعه سر به فلک می‌گذارد

وی با بیان اینکه سیاست‌های اقتصادی کشور باید به نحوی باشند که از تکثیر ثروت و تکثیر درآمد در گروه‌های ذی‌نفع ثروت‌های با داده جلوگیری کند، گفت: آن وقت شما با شهرهایی مواجه نمی‌شوید که تفاوت فقیر و غنی در آنها سر به فلک می‌گذارد، گویی که در یک شهر گروهی در یک کشور ثروتمند و گروهی دیگر در یک کشور فقیر زندگی می‌کنند. می‌خواهم بگویم که این نقطه اشتباه ماجراست. سیاست‌های اقتصادی و اجتماعی دولت نباید اجازه شکل‌گیری چنین پدیده‌ای را بدهد. نباید اجازه داد که گروهی صاحب همه امکانات برای ثروتمند شدن و گروه دیگری فقیر باشند.

حیدری با بیان اینکه در شرایط موجود شاهد رشد فزاینده ثروت‌های دهک‌های بالایی جامعه و گروه‌های صاحب نفوذ هستیم اما تولید ناخالص داخلی ایران در سال‌های اخیر تقریباً ثابت بوده است، گفت: در چنین شرایطی اگر درآمدهای گروهی رشد می‌کند، حتماً گروه دیگری در حال تجربه کردن فقر هستند، یعنی به ازای فقیرتر شدن گروهی، عده‌ای دیگر ثروتمند می‌شوند.

وی با بیان اینکه فکر می‌کنم حتی اگر دولت از محل فروش منابع عمومی به شهروندان پارانه بدهد، به نفع جامعه باشد، گفت: اجازه دهید یک نمونه دیگر را هم مثال بزنم. مجلس به یک باره نرخ اولیه خوراک پتروشیمی را افزایش داد تا ۱۵۰۰ میلیارد تومان به منظور همسان‌سازی حقوق بازنشستگان فراهم شود اما آیا این حرکت به نفع اقتصاد ملی بود؟ من می‌گویم: نه. اگر خوراک پتروشیمی افزایش قیمت داشته باشد، تمام قیمت‌ها تحت تأثیر قرار می‌گیرند و کالاهایی که برای تولید آنها به خوراک پتروشیمی نیاز است، افزایش قیمت می‌یابند. این کارشناس رفاه افزود: ما به گروهی انتفاع می‌رسیم اما در همین حال هزینه‌های زندگی همان گروه و گروه‌های دیگر را افزایش می‌دهیم. من درکی ندارم که چرا مجلس به چنین

طرحی رای داد؟ هر گونه فقرزدایی تنها باید از کانال دریافت مالیات انجام شود. سیاست‌های توزیع مجدد هم به همین معناست که از افراد دارای درآمد مالیات می‌گیرند و به افراد فاقد درآمد پرداخت می‌کنند.

وی با بیان اینکه بعضی کارشناسان توصیه می‌کنند از کسانی که سرمایه‌گذاری می‌کنند، مالیاتی دریافت نشود، گفت: این دسته مدعی هستند که با سرمایه‌گذاری دولت، شغل ایجاد می‌شود و این گونه بیکاری کاهش می‌یابد و طبیعتاً با ایجاد شغل فقر از بین می‌رود. بعضی‌ها هم مخالف تجمع ثروت هستند و بر رعایت عدالت تأکید می‌کنند.

حیدری در پاسخ به این پرسش که تزیق درآمدهای حاصل از فروش نفت به منظور فقرزدایی چه تبعاتی دارد، گفت: به صورت کلی دولت‌ها باید بسنجند که چه میزان از درآمد‌ها را در چه بازه زمانی تزیق کنند. میزانی درآمدی که باید تزیق شود بر اساس ظرفیت‌های اقتصادی کشور تعیین می‌شود. ممکن است که دولت به این ارزیابی برسد که مثلاً سال آینده زمان مناسبی برای سرمایه‌گذاری درآمدهای نفتی به منظور ایجاد اشتغال یا هر چیز دیگر نیست.

وی افزود: در چنین شرایطی ممکن است که دولت به این نتیجه برسد که درآمدهایش را در خارج از کشور سرمایه‌گذاری کند. به هر حال ظرفیت‌های سرمایه‌گذاری باید وجود داشته باشند چرا که سرمایه‌گذاری بی‌پهلو و تزیق بی‌جهت و غیره هدفمند درآمدها باعث برهم خوردن تعادل اقتصاد می‌شود. در چنین شرایطی شاهد ایجاد تورم و تلاطم‌های سیاسی و اجتماعی خواهیم بود.

حیدری افزود: اوراق قرضه نیز نوعی بدهی تلقی می‌شود. در واقع دولت برای تامین مخارج و تامین منابع خود راه جامعه بدهکار می‌کند که خود را با تأخیر در پرداخت اصل و فرع بدهی نشان می‌دهد. در هر صورت هر دو سیاست تورم‌زاست. دولت با افزایش قیمت فروش آتی دارد. فروش آتی آثار تورمی خود را در همان لحظه نشان می‌دهد. برعکس در فروش آتی با تأخیر در ایفای تعهدات ایجاد آثار تورمی به تأخیر می‌افتد. در هر صورت هر دو اقدام دولت بدون تردید آثار تورمی دارند.

سرمایه‌گذاری نیازمند شناخت ظرفیت‌های اقتصادی است

وی با بیان اینکه یک سرمایه‌گذاری مطمئن نه تنها نیاز به شناسایی ظرفیت‌های اقتصادی دارد، بلکه نیازمند شناسایی ظرفیت‌های فرهنگی و اجتماعی جامعه هم هست، گفت: زیرساخت تنها این نیست که راه‌آهن و فرودگاه بسازیم بلکه باید همراه با تکنولوژی، فرهنگ استفاده از تکنولوژی را هم وارد کرد. بنابر این اینگونه بگویم زیرساخت اقتصادی فراهم است، کافی نیست و باید همه زیرساخت‌ها فراهم باشد تا شکل سالم و متعادلی از سرمایه‌گذاری شکل بگیرد.

حیدری افزود: البته در حال حاضر درآمدهای حاصل از فروش نفت آن‌قدر نیست که با تزیق آن به اقتصاد به منظور فقرزدایی یا هر کار دیگری، تلاطم سیاسی و اجتماعی ایجاد شود. به صورت کلی التهابات اخیر در اقتصاد

سیاست‌های کنترلی (نظارتی) بر مازاد ثروت و درآمد وجود ندارد و این امکان فراهم نشده که جلوی ثروتمند شدن گروهی در ازای فقیر شدن گروه‌های بزرگ‌تر جامعه، گرفته شود. در نتیجه به جای اینکه دولت فقرزدایی کند، با افزایش قیمت‌ها جمعیت وسیع‌تری از جامعه فقیر را فقیرتر می‌کند

ایران به سبب کسری بودجه و استقراض دولت از بانک مرکزی به دنبال آن پیش آمده است. اوضاع طوری شده است که می‌بینیم روزانه به ناگهان هزار میلیارد تومان پول وارد اقتصاد کشور می‌شود. همین امر باعث تورم می‌شود. البته بسته به اینکه پولی که به اقتصاد تزیق می‌شود، کدام بازار را هدف بگیرد و در کدام مسیر جاری شود، تورم خودش را تحمیل می‌کند. در کل شرایط سیاسی پر تلاطم کشور محل خواب این پول را روشن می‌کند تا بالاخره یک جائز خود را خالی کند.

وی در پاسخ به این پرسش که افزایش ۱۰۰ درصدی نرخ تسعیر ارز و افزایش حجم اوراق قرضه به دولت برای تامین مخارج کشور کمک می‌کند، گفت: به دولت کمک می‌کند تا از پس تعهداتش برآید اما اینکه چه اثری در اقتصاد می‌گذارد باید گفت، اثر تخریبی، چرا که دولت دست به گران‌فروشی می‌زند و گران‌فروشی اثر خود را روی قیمت سایر کالاها می‌گذارد. مفهوم آن هم این است که با توجه به میزان گران‌فروشی دولت، تورم ایجاد می‌شود.

حیدری افزود: اوراق قرضه نیز نوعی بدهی تلقی می‌شود. در واقع دولت برای تامین مخارج و تامین منابع خود راه جامعه بدهکار می‌کند که خود را با تأخیر در پرداخت اصل و فرع بدهی نشان می‌دهد. در هر صورت هر دو سیاست تورم‌زاست. دولت با افزایش قیمت فروش آتی دارد. فروش آتی آثار تورمی خود را در همان لحظه نشان می‌دهد. برعکس در فروش آتی با تأخیر در ایفای تعهدات ایجاد آثار تورمی به تأخیر می‌افتد. در هر صورت هر دو اقدام دولت بدون تردید آثار تورمی دارند.

اخبار کارگری

تجمع کارکنان بازنشسته نیشکر هفت تپه برای دریافت سنوات

شماری از کارکنان بازنشسته بخش‌های مختلف اداری مجتمع نیشکر هفت تپه دیروز (۱۹ فروردین) با اجتماع مقابل ساختمان مدیریت، خواستار دریافت مطالبات سنواتی خود شدند.

به گزارش ایلنا، این کارکنان بازنشسته که شمارشان به حدود ۷۰ نفر می‌رسد، در سال ۹۶ بازنشسته شده‌اند و بعد از گذشت حدود دو سال هنوز نتوانسته‌اند مطالبات عقب‌افتاده سنواتی خود را دریافت کنند. این دسته از کارکنان اداری مجتمع نیشکر هفت تپه که اکثرًا از مدیران با سابقه اجرایی و اداری بخش‌های مختلف مجتمع هفت تپه هستند، باید طبق قانون نظام هماهنگ کشوری و بر اساس ضوابط مصوب شورای امور اداری و استخدامی کشور بازنشسته می‌شدند اما بر اساس آرایه‌ای که دیوان عدالت اداری با شکایت آنها صادر کرده، چون پرداختی حق بیمه آنها به صندوق تامین اجتماعی بوده همگی تحت‌شمول قانون بیمه تامین اجتماعی بازنشسته شده‌اند و لذا کارفرمای هفت تپه موظف به پرداخت حق سنوات آنها طبق قانون کار و مقررات بیمه تامین اجتماعی است.

حمایت تامین اجتماعی از کارگران و کارگاه‌های سیل زده

سرپرست سازمان تامین اجتماعی با اشاره به حمایت از کارگاه‌های آسیب‌دیده در سیل گفت: برای کارگران شاغل در کارگاه‌هایی که در اثر سیل تعطیل شده‌اند، مقرری بیمه بیکاری برقرار می‌شود. محمدحسن زداد در گفت‌وگو با مهر گفت: مراکز درمانی تامین اجتماعی با استفاده از تمامی ظرفیت‌ها و امکانات خود در جهت ارائه خدمات درمانی به سیل‌زدگان اقدامات لازم را انجام می‌دهند. وی در مورد کارگاه‌هایی که در اثر وقوع سیل خسارت دیده‌اند، گفت: این کارگاه‌ها مورد بررسی قرار می‌گیرند و خسارت‌های وارده به آنها از یابی خواهد شد. مدیرعامل سازمان تامین اجتماعی به بیمه بیکاری کارگران شاغل در کارگاه‌های سیل‌زده اشاره کرد و اظهار داشت: برای کارگران شاغل در کارگاه‌هایی که در اثر سیل تعطیل شوند مقرری بیمه بیکاری برقرار می‌شود. به گفته زداد، این شروع به کار مجدد کارگاه‌های خسارت دیده مساعدت‌های لازم در نظر گرفته می‌شود.

یاوری: تعداد زیادی از کارگران لرستانی بیکار شدند

حدود ۱۳۰ کارگاه صنایع دستی در اثر سیل لرستان دچار خسارت شده‌اند و حدود هزار و ۲۰۰ راس دام و ۱۴ مزرعه پرورش ماهی و حدود ۲۰۰ راس دام سنگین در سیل اخیر در استان لرستان تخریب شده که باعث بیکاری کارگران زیادی خواهد بود.

کریم یآوری، مدیر کل حمایت از مشاغل بیمه بیکاری وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی با بیان این مطلب به ایلنا گفت: در استان گلستان حدود ۱۵۰ بنگاه اقتصادی در اثر سیل دچار خساراتی شده‌اند که نزدیک به ۳ هزار کارگر شاغل در بنگاه‌های اقتصادی استان گلستان را تحت تأثیر سیل قرار داده است. همچنین حدود ۳ هزار و ۵۰۰ واحد صنفی در استان گلستان نیز آسیب‌هایی به آنها وارد شده است. مدیر کل حمایت از مشاغل بیمه بیکاری وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی با اشاره به اینکه علاوه بر وارد آمدن خسارت به زمین‌های کشاورزی بعضی واحدهای دامی از جمله تعداد حدود ۶۰ واحد مرغداری نیز دچار حادثه ناشی از سیل شده‌اند، گفت: به غیر از شهرستان آق‌قلا سه بنگاه اقتصادی در گنبد کاوس نیز تحت تأثیر سیل بوده است.

به گفته یآوری، سه واحد تولیدی شامل شرکت آجرساز گنبد، شرکت سنگ‌شکن آهو و همچنین شرکت پرورش و تولید مرغ مادر (پیگنیر) که حدود ۵۰۰ کارگر دارد، در اثر سیل دچار آسیب شده‌اند. یآوری تأکید کرد: حدود ۱۳۰ کارگاه صنایع دستی در اثر سیل لرستان دچار خسارت شده‌اند و حدود هزار و دویست راس دام و ۱۴ مزرعه پرورش ماهی و حدود ۲۰۰ راس دام سنگین در سیل اخیر در استان لرستان تخریب شده که باعث بیکاری کارگران زیادی خواهد شد. البته این برآوردها اولیه است و آمارهای دقیق‌تر نیاز به بررسی‌های بیشتر دارد.

این کشتارگاه مخاطرات بهداشتی نیز برای شهر ایلام به وجود آورد. وی درباره مطالبه کارگران جهت دولتی شدن کشتارگاه ایلام اظهار داشت: مطالبه کنونی کارگران با تألیف تجربه تلخ مدیریت خصوصی پیشین است. طبق سیاست‌های ابلاغی اصل ۴۴ قانون اساسی خصوصی‌سازی باید صورت گیرد و دولت باید خودش را کوچک کند. بنابراین دولتی شدن کشتارگاه مانع قانونی دارد.

به فردی به نام خاتم ف.ب. واگذار شد که اصلاً اهلیت این کار را نداشت و حتی یک بار هم به ایلام نماند. با گذشت حدود سه ماه از واگذاری، مدیریت نادرست وی موجب بیکاری کارگران واحد شد که تعدادشان قبلاً حدود ۵۵ نفر بود ولی با بازنشسته شدن عده‌ای، اکنون تعدادشان به ۲۵ نفر رسیده و ۱۲ ماه حقوق معوق برایشان ایجاد شده. وزیر فشار مشکلات معیشتی هستند. علاوه بر این، مشکلات

۱۳ ماه معوقه مزدی و بلا تکلیفی کارگران کشتارگاه ایلام

گذشته شد و در روز ۲۸ اسفند برنده مزایه معرفی و اعلام شد. وی اشاره می‌کند: در مزایه مجدد بحث معوقات کارگران لحاظ و قرار شد خریدار جدید آنها را با کارگران تسویه کند. این کارگر خاطر نشان می‌کند: سازمان خصوصی‌سازی با دریافت حکم از قاضی، خریدار قبلی را به خاطر مشکلات ناشی از مدیریت وی، خود به خود کنار گذاشت. وی با اظهار ناامیدی از مدیریت بخش خصوصی گفت: بخش خصوصی نهایتاً چند ماه می‌آید و سپس آن را راه می‌کند. به نظر کارگران بهتر است که مدیریت اینجا مجدداً به شرکت پشتیبانی امور دام همچون گذشته، واگذار شود. شکرالله شیرخانی، مدیر کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان ایلام درباره وضعیت این کشتارگاه گفت: تا دیهشت ۱۳۹۶، این کشتارگاه

داشت اما بعد از آن به بخش خصوصی واگذار شد. از ابتدای سال ۹۶ این فرد مالکیت این مرکز را در اختیار گرفت و البته به گفته کارگران، بومی حدوداً دو میلیارد تومان برای اداره آن از بانک کشاورزی دریافت کرد ولی حدود سه ماه بعد از واگذاری، مشکلات کشتارگاه آغاز شد. یکی از کارگران این شرکت، از حدود ۱۳ ماه معوقه مزدی و عدم پرداخت بسیاری مزایا و مطالبات کارگران طی یک سال و نیم اخیر می‌گوید و اینکه سال جدید را در حالی آغاز کرده‌اند که هیچ تغییری در وضعیت معوقات انباشت شده آنها ایجاد نشده. به علاوه، از واسطه اسفندماه کشتارگاه که طی چند ماه اخیر با تلاش کارگران اداره می‌شد دچار قطعی برق شد و در خاموشی کامل فرو رفت. همچنین در آخرین روزهای سال گذشته، شرکت بار دیگر به مزایه

کشتارگاه صنعتی دام ایلام از جمله بنگاه‌های خصوصی شده‌ای است که از زمان واگذاری در سال ۹۶ تاکنون، مشکلات بسیاری برای کارگانش ایجاد شده است. مطالبه کارگران بازگشت مدیریت کشتارگاه به شرکت پشتیبانی امور دام و در واقع، دولت است اما مدیر کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی ایلام موانع قانونی را مانع از تحقق این مطالبه می‌داند. به گزارش ایلنا، کشتارگاه صنعتی دام ایلام که گفته می‌شود یکی از بزرگ‌ترین نمونه‌های ایران است، در سال ۱۳۷۲ تاسیس شد و میزان ظرفیت اسمی آن یک هزار راس دام سبک و ۱۰۰ دام سنگین در یک شیفت اعلام شده ولی تا تابستان سال ۹۶ در وضعیت تعطیلی قرار گرفته است. مالکیت این کشتارگاه تا سال ۹۵ در اختیار شرکت پشتیبانی امور دام قرار